

Egy magyar a Novell-központból

Itthon töltötte szabadságát *Budinszky G. András*, aki a Novell stratégiai csoportjának tagjaként jól ismeri a céget. Kihasználva az alkalmat, a magyar Novell-képviselőten beszélgettünk vele pályafutásáról, és természetesen az informatika helyzetéről, műhelytitkairól.

– Matematikusként végeztem el az Eötvös Loránd Tudományegyetemet, a Számalkban kezdtem el dolgozni: ott programozást tanítottam. Ebben az időben a Számalk támogatást kapott az ENSZ-től, az ennek keretében itt járt projektvezető a texasi egyetem tanácskezelője volt. Ő hívott meg 1979-ben a texasi egyetemre, ahol informatikából PhD fokozatot szereztem. 1983 végén jöttem haza családotul, és 1985 közepéig ismét a Számalkban oktattam, majd újra kimentem oktatni és fejleszteni Texasba. Munkahelyem az Austinban lévő Microelectronics and Computer Technology Corporation (MCC) volt. Ezt a kutatóintézetet amerikai nagyvállalatok közösen hozták létre azzal a céllal, hogy egyesítsék erőiket az informatikai technológiában akkor egyre erősödő japánokkal szemben.

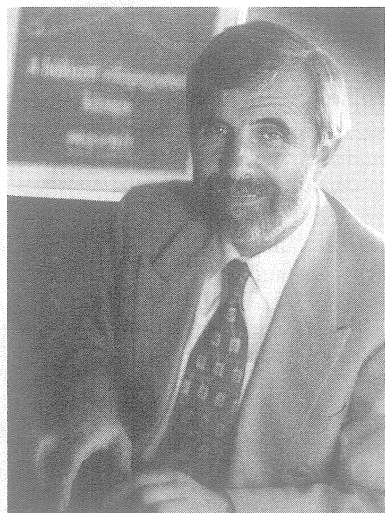
A cégek, amelyek pénzzel beszálltak, megkapták az eredményeket, s ezek alapján kifejleszthették saját termékeiket. Az MCC ma is megvan, de már elvesztette jelentőségét. A japán veszély elmúltával az amerikai vállalatoknak már nem olyan fontos az együttműködés.

– *Miért múlt el a japán veszély, hiszen a memóriagyártásban átvették a vezetést? Igaz, a processzorok területén már nem olyan jók, a szoftverben pedig egyáltalán nem számítanak.*

– Úgy tűnik, a japán, pontosabban a távol-keleti munkastílus bizonyos típusú feladatokra, a precíziós munkákhoz kiválóan alkalmas, viszont a kreativitást igénylő feladatokhoz kevésbé. Ez nem csak a japánokra igaz, az olyan félvezetőgyártó nagyvállalatok, mint Tajvan vagy Szingapúr a szoftverfejlesztésben jelentéktelenek. Ez persze akkor még nem volt nyilvánvaló, az amerikaiak komolyan tartottak a távol-keleti cégektől.

Amikor ez egyértelművé vált, a vállalatok elkezdtek kivonulni a közös fejlesztésekből, nem áldoztak rá több pénzt. A kaliforniai Szilícium-völgy után az Austin környéki dombvidék a második koncentrált informatikai fejlesztőbázis az Egye-

sült Államokban, ezért Szilíciumdomboknak (Silicon Hills) is nevezik. Több száz cégnek van itt fejlesztőrészlege. A háttér adó texasi egyetem szintén erős az informatikában. Ennek megvan az anyagi háttere is, a múlt században hatalmas területeket adományoztak az egyetemnek, ezek alatt – mint később kiderült – olaj van, s koncesszióba adják a kitermelő vállalatoknak.

Budinszky G. András a Novelltől

Az MCC-n én egy speciális, multiprocesszoros adatbázis-kezelő célgépet fejlesztő csoport tagja voltam. Az MCC körülbelül négy évig működött igazán jól, 1987-88-ban már elkezdődött a leépülés, én 1987-ben jöttem el onnan.

Felvásárolt a Novell

A Novell akkoriban vásárolt meg egy kis céget, a SoftCraftot, amely nem volt ugyan igazán ismert, de a Btrieve adatbázis-kezelő eredetileg az ő terméke volt. 1987 elején vette meg a céget a Novell, pont akkor, amikor odamentem dolgozni, így lettem először Novell-alkalmazott. Felvásárlásakor tíz-egynéhány fős cég volt a SoftCraft, a Novell adatbázis-részlegeként 200 fősre duzzadt. Én irányítottam a Btrieve fejlesztését, a kódolásán is dolgoztam; a szoftverek kulcsfontosságú részeit a tervezők általában maguk kódolják.

1994-ben a Novell eladta ezt a részleget, pontosabban visszaadta az eredeti tulajdonosnak, velem együtt. Jelenleg Pervasive Software néven 300-400 embert foglalkoztatnak, másfél éve kint vannak a tőzsdén. Ma is az eredeti elv szerint dolgoznak: kis hardverigényű, egyszerűen kezelhető adatbázisokat fejlesztenek.

A Pervasive-ben több magyar dolgozott, a legtöbbjüket én hívtam itthonról. Előfordult, hogy magyarul tartottunk értekezletet, mert az egyetlen amerikai résztvevőre már ragadt annyi, amennyi a megértéshez kellett. Közhely, de csak megerősíteni tudom, hogy sok jó magyar fejlesztő van, de a piac és pénz híján itthon nem tudnak előrelépni. Talán az EU-csatlakozás segít ezen, bővül a piac, de ez persze hosszú folyamat. Én is szívesen dolgoznék itthon.

A szupercsapatban

A Novell-nél *Drew Major* vezeti azt a kezdetben három-négy programozóból és az egyes részlegek vezetőiből álló „szupercsapatot”, mely kidolgozza az új termékek funkcionális magját, egyfajta prototípusát, amit aztán átadnak a megfelelő részlegnek a termék teljes kidolgozására és elkészítésére. Érdekes módon az annak idején független, tehát nem a Novell alkalmazásában álló szakemberek is a tagjai voltak.

Ebbe a csapatba hívtam vissza Major tavaly nyáron, azóta újra Novell-alkalmazott vagyok. Az Advanced Research Development névre hallgató gárda most 30-35 emberből áll.

A csoport tagjai nem mind Provóban élnek, én például Austinban lakom, és a hálózaton át dolgozunk együtt. Otthon van egy kis helyi hálózat. Havonta egy-másfél hetet töltök Provóban, sokszor pedig telekonferenciát használunk.

A csoport létszáma bővült, de az eredeti koncepció nem változott. Mi dolgozzuk ki az új termékek szerkezetét, és készítjük el az első működő változatot. A legnagyobb projekt most a Mercedre készülő Modesto. A NetWare 5 multiprocesszoros változata, a Six Pack már a kódolónál

van. Én legutóbb az internetgyorsító (ICS – Internet Caching System) fejlesztésében vettem részt.

A kutatás itt természetesen nem csupán elméleti munka, figyelni kell a piac igényeit és a konkurencia fejlesztéseit is. A csapatból néhányan rendszeresen látogatják a kulcsfelhasználókat, elviszik és bemutatják az elkészült szoftver prototípusát, és véleményt kérnek róla.

– *Milyen módon tudnak információt szerezni versenytársaikról? Van valamilyen speciális lehetőség, vagy csak figyelik a webet, amelyhez mindenki hozzáfér?*

– A web nyilvános, de nem mindenki ismeri fel az értékes információt. Legfontosabb információforrásunk a felhasználókkal való konzultáció. A felhasználóknak érdeke, hogy megossza velünk, amit tud, hiszen végeredményben jobb, az igényeinek jobban megfelelő terméket kap. Ezekből a beszélgetésekből azonban sok esetben az is kiderül, hogy mire készül a versenytárs.

– *Mennyire fontos a fejekben lévő információ, ha mondjuk egy stratégiai fejlesztő otthagyja a céget – a konkurencia kap utána?*

– Igen, de sok esetben ezt nem teheti meg, mert a szerződés szerint a volt alkalmazott egy ideig közvetlen konkurenshez nem mehet el dolgozni. Ezért ilyenre nem nagyon van példa. Ha jól emlékszem, egyszer a Borlandot beperelték emiatt, és egy ilyen per többet árt a hírnévnek, mint amekkora kártérítésre a bíróság kötelezi az érintettet.

Vevők és partnerek

– *A hálózatok világában nem lehet elhallgatni a Microsoft előretörését, amit egy időben rendkívül erős marketingkampány kísért. Mi a helyzet jelenleg?*

– Sokat „fejlődtek” a felhasználók: már nem dőlnek be olyan könnyen a marketingnek. Amerikában az NT körüli láz lecsengőben van, de vannak még elfogult cégek. Például a Toyotánál bizonyítottuk, hogy az ICS-szel mi vagyunk a jobbak, ennek ellenére belső nyomásra a

Microsoft megoldását választották. De ezek az esetek egyre ritkábbak. A CNN például a mi rendszerünket preferálja.

– *Mennyire függenek a hardvergyártóktól? Mert például a Cisco mint a csomagkapcsolt hálózat vezető gyártója egyértelműen elkötelezte magát a Microsoft, illetve az Active Directory mellett.*

– Igen, de a dolog nem lefutott. A Cisco is csak azt tudja eladni, amit a vevői igényelnek: ha a vevők igénylik az NDS-támogatást, a Cisco-nak ezt teljesítenie kell, különben azok a versenytársai adnak el többet, akik ezt megteszik.

– *Valamennyi PC-s operációs rendszer-gyártó függ az Inteltől, hiszen az ő egyre gyorsabb processzorai teszik lehetővé a funkciók bővítését. Az új technológiák – gondolok itt a Mercedre – átadásában valóban olyan szoftversemleges az Intel, mint ahogyan azt állítja?*

– Én azt hiszem, hogy igen. Ez az ő érdeke is, hiszen a mi rendszerünk is piacot teremtenek neki.

– *Milyen a kapcsolat a UNIX-gyártókkal?*

– A Novell stratégiája a heterogén hálózati környezet, kulcstermékünk, az NDS már több UNIX-változat – Solaris, AIX, Linux – alatt működik, és remélem, hamarosan lesz SCO Unix alatti is. Az ICS független a NetWare-től, ezért könnyen portolható más platformra, így akár UNIX alá is.

– *Végül egy személyes kérdés. Mivel foglalkozik, amikor éppen nem fejleszt?*

– Együtt vagyok a családommal. Három fiam van, a legidősebb már végzett és a Pervasive-nél dolgozik, mondhatnánk a nyomomba lépett, a középső építésznek tanul, a legkisebb most fejezi be a középiskolát. Mindhárman tökéletesen beszélnek magyarul. Szívesen sakkozom, mester címet van, bár a feleségemet, *Ivanka Mária*t jobban ismerik a sakkszeretők. Egy időben komoly kísértést éreztem sakkprogramok készítésére, de szerencsére időben lettem róla.

Csórián Sándor